

25t-1081/16
TRGOVAČKI SUD U ZADRU
prije neposredno - preko pošte (obično-preporučeno)
19. god. u 1 primjeraka sa
priloga i rubrika.
TRGOVAČKI SUD U ZADRU
dano na poštu preporučeno dana 27. 02. 19.
Prilog pristojba
Prilog pristojba
Prilog vrijednosti (novac, pristojbe i sl.)

Stečajni predmet:

STEČAJNI DUŽNIK:

RIVIJERA d.d. u stečaju, OIB: 04184053283, Vladimira Nazora 53, Šibenik
zastupana po stečajnom upravitelju Ivici Matasu, Put Gimnazije 55, Šibenik

STEČAJNI VJEROVNIK:

JOSIP HULJEV, OIB: 79134386952, Šibenik, Bože Peričića 34, broj žiro-
računa: 2411006-1011111116, otvoren kod Jadranske banke d.d.

PODNEŠAK STEČAJNOG VJEROVNIKA

- Prijedlog za ispravak tablice ispitanih tražbina
nakon donošenja pravomoćne presude-

Trgovački sud u Zadru u uvodno citiranom stečajnom predmetu, posl. br. St-1081/16 donio je 9. svibnja 2017. g. Rješenje kojim je uputio stečajnog vjerovnika Josipa Huljeva u parnicu radi utvrđenja osnovanosti tražbine iz razloga što je stečajni upravitelj osporio tražbinu ovog vjerovnika u iznosu od 9.000,00 kn, a koja tražbina je svrstana u drugi viši isplatni red (pod rednim brojem 17. tablice osporenih tražbina drugog višeg isplatnog reda).

Ovim podneskom stečajni vjerovnik obavještava Naslov kako je u parnici u koju je pokrenuo temeljem gore navedenog Rješenja, donesena Presuda Trgovačkog suda u Zadru, posl. br. P- 134/17 od 15. lipnja 2018. g. **kojom je utvrđeno da je osnovana tražbina drugog višeg isplatnog reda ovog vjerovnika** u visini od 7.000,00 kuna, a koja Presuda je potvrđena Presudom Visokog trgovačkog suda RH, posl. PŽ-5026/2018 od 12. prosinca 2018.

Slijedom iznesenog, predlaže se sudu da temeljem čl. 371. Stečajnog zakona ispravi tablicu ispitanih tražbina na način da pravomoćno utvrđenu tražbinu stečajnog vjerovnika Josipa Huljeva, u visini od 7.000,00 kn uvrsti u tablicu ispitanih tražbina.

U Šibeniku, 26. veljače 2019.

Stečajni vjerovnik
Josip Huljev

Josip Huljev

Prilog:

- *Presuda Trgovačkog suda u Zadru, posl. br. P-134/17 od 15. lipnja 2018.*
- *Presuda Visokog trgovačkog suda RH, PŽ-5026/2018 od 12. prosinca 2018.*

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zadru, sudac pojedinac Tomislav Jurlina, u građanskopravnoj stvari tužitelja JOSIPA HULJEVA, OIB: 79134386952, Šibenik, Bože Peričića 34, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Rude, odvjetnik u OD Rude i partneri d.o.o., Šibenik, Stjepana Radića 6, protiv tuženika RIVIJERA d.d. u stečaju, OIB: 04184053283, Šibenik, Vladimira Nazora 53, kojeg zastupa stečajni upravitelj Ivica Matas, Šibenik, Put Gimnazije 55, radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine, nakon održane glavne i javne rasprave 11. svibnja 2018. u nazočnosti tužitelja i zamjenice njegovog punomoćnika i zakonskog zastupnika tuženika, te nakon ročišta radi objave i uručjenja presude, 15. lipnja 2018.,

p r e s u d i o j e

1. Utvrđuje se da u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zadru pod poslovnim brojem 2 St-1081/16 nad tuženikom RIVIJERA d.d. u stečaju, OIB: 04184053283, Šibenik, Vladimira Nazora 53, postoji osnovana tražbina drugog višeg isplatnog reda tužitelja JOSIPA HULJEVA, OIB: 79134386952, Šibenik, Bože Peričića 34, u iznosu od 7.000,00 kn, a koja tražbina je neosnovano osporena od strane stečajnog upravitelja.

2. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi: " Utvrđuje se da u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zadru pod poslovnim brojem 2 St-1081/16 nad tuženikom RIVIJERA d.d. u stečaju, OIB: 04184053283, Šibenik, Vladimira Nazora 53, postoji osnovana tražbina drugog višeg isplatnog reda tužitelja JOSIPA HULJEVA, OIB: 79134386952, Šibenik, Bože Peričića 34, u iznosu od 2.000,00 kn, a koja tražbina je neosnovano osporena od strane stečajnog upravitelja."

3. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 3.956,94 kn sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 15. lipnja 2018. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

4. U preostalom dijelu, za iznos od 1.130,56 kn s pripadajućim zateznim kamatama, tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška odbija se kao neosnovan.

5. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 600,00 kn.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je ovaj sud dana 9. svibnja 2017. pod poslovnim brojem 2 St-1081/16 donio rješenje kojim tužitelja upućuje u parnicu radi utvrđenja osnovanosti tražbine od 18.000,00 kn koja tražbina je trebala biti svrstana u drugi viši isplatni red, a iz razloga jer da je stečajni upravitelj navedenu tražbinu osporio na ispitnom ročištu navodeći da tužitelj uz prijavu nije priložio dokumentaciju iz koje bi proizlazila njezina osnovanost.

Rješenje kojim je tužitelj upućen na pokretanje parnice da je na e-Oglasnoj ploči objavljeno 9. svibnja 2017., pa da se, na temelju odredbe čl. 12. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/15 i 104/17, dalje SZ) ima smatrati da je tužitelju dostavljeno osmog dana od dana objave na e-Oglasnoj ploči, da je tužitelju rok za žalbu počeo teći nakon dostave, da je rješenje, s obzirom da tužitelj nije podnio žalbu postalo pravomoćno, a da je tužitelj u roku iz čl. 267. st. 1. i 2. SZ-a pravovremeno podnio tužbu.

U tužbi i tijekom postupka tužitelj pojašnjava da se njegova tražbina temelji na pravu na isplatu naknade na članstvo u nadzornom odboru tuženika, te da je stečajni upravitelj neosnovano osporio tražbinu.

Tuženik u odgovoru na tužbu (list spisa 70. do 71.), kao i tijekom postupka osporava tužbeni zahtjev tužitelja navodeći da on u stečajnom postupku nije priložio isprave na kojima bi se temeljila osnovanost prijavljene i osporene tražbine. U više navrata ističe činjenicu da ranija zakonska zastupnica tuženika Nataša Ban nije stečajnom upravitelju predala dokumentaciju i evidencije stečajnog dužnika, slijedom čega da je stečajnom upravitelju preostalo samo osporiti tražbinu tužitelja dok on ne dokaže njezinu osnovanost.

Tijekom postupka ističe i prigovor zastare potraživanja.

Očitujući se na navode odgovora na tužbu tužitelj za vrijeme postupka pojašnjava da se za utuženi iznos odnosi na potraživanja za 2016., 2015. i 2014. godinu i ranija razdoblja (zapisnik na listu spisa 73.), da je sporna naknada bila regulirana odlukom glavne skupštine društva, te da je u dijelu utuženog razdoblja bila određena na iznos od 4.000,00 kn godišnje, a za dio utuženog razdoblja da je iznosila 1.000,00 kn po sjednici nadzornog odbora. U odnosu na prigovor zastare smatra da je tužitelj izvršenim knjiženjima obveza s osnove sporne tražbine zapravo priznao dug.

U dokaznom postupku sud je saslušao svjedoke Ivu Deana (list spisa 200.), Senku Gašparov (list spisa 200.), tužitelja kao stranku (list spisa 210.) i zakonskog zastupnika tuženika (list spisa 211.).

Također su pregledane isprave u spisu i to: rješenje ovog suda poslovni broj 2 St-1081/16-78 od 9. svibnja 2017. (list spisa 4. do 8.), prijavu tražbine u stečajnom postupku (list spisa 9. do 10.), odluke o visini naknade za rad članovima nadzornog odbora (list spisa 11. i 13. i 99. i 100. do 101.), odluku o sazivanju glavne skupštine društva (list spisa 14. do 16.), naloge za knjiženja obveza za članstvo u nadzornom odboru (list spisa 17. do 38. i 148. do 155.), izvod iz knjigovodstvene evidencije tuženika (list spisa 39. do 63.), zapisnike sa sjednica nadzornog odbora tuženika (list spisa 77. do 82., 84. do 85., 87. do 90., 92. do 94., 102. do 147., 156. do 159.), izvode iz sudskog registra za tuženika (list spisa 202. do 207. i 213. do 227.), te izvadak iz aplikacije e-Spis (list spisa 228.).

Nije proveden dokaz provođenjem financijsko knjigovodstvenog vještačenja predložen po tužitelju jer je sud provođenje tog dokaza smatrao suvišnim. Naime, na ročištu od 18. siječnja 2018. tužitelj je predložio navedeno vještačenje i to na okolnost visine naknade za sudjelovanje u radu nadzornog odbora, a prema mišljenju suda visina naknade može se utvrditi iz priloženih odluka tuženika i iskaza svjedokinje Gašparov pa bi provođenje vještačenja na te okolnosti bilo protivno načelu ekonomičnosti postupka.

Tužbeni zahtjev tužitelja pretežno je osnovan.

Prema odredbi čl. 219. Zakona o parničnom postupku (NN broj 148/11 pročišćeni tekst i 25/13 – dalje ZPP) svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija dokaze i navode protivne strane.

Odredbom čl. 7. st. 2. ZPP-a stranke su dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je utvrđenje osnovanosti osporene tražbine tužitelja u iznosu od 9.000,00 kn, a koja proizlazi s osnove nagrade za rad članova nadzornog odbora tuženika.

Pitanje nagrade za rad članova nadzornog odbora regulirano je odredbom čl. 269. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 105/11, 152/11, 111/12, 68/13 i 110/15, dalje ZTD) koja propisuje da se članovima nadzornog odbora može za njihov rad platiti naknada koja se može odrediti i sudjelovanjem člana odbora u dobiti društva. Naknada se određuje statutom, a može je odobriti glavna skupština društva. Naknada mora biti primjerena poslovima koje obavlja član odbora i stanju društva. Ako je naknada određena statutom, glavna skupština može većinom glasova donijeti odluku o izmjeni statuta kojom se ta naknada smanjuje. Stavkom 2. istog članka regulirano je pitanje naknade članovima prvog nadzornog odbora, te se prema izvatku iz sudskog registra za tuženika ne primjenjuje u konkretnom slučaju.

Dakle, s obzirom na naprijed navedenu zakonsku odredbu u ovom su postupku odlučne činjenice je li tužitelj, prije otvaranja stečaja bio član nadzornog odbora tuženika, je li i u kojem iznosu bila određena naknada za članove nadzornog odbora te ukoliko jest je li tuženik izvršio svoju obvezu isplate nagrade o dospijeću.

U ovom postupku tuženik ne spori činjenicu da je tužitelj bio član nadzornog odbora tuženika. Iz iskaza same tužitelja te povijesnog izvataka iz sudskog registra proizlazi da je tužitelj bio član nadzornog odbora tuženika 23. lipnja 2014. do otvaranja stečajnog postupka.

S obzirom da je ovaj parnični postupak derivat stečajnog postupka, prije ocjene osnovanosti zahtjeva tužiteljice potrebno je ispitati jesu li ispunjene pretpostavke iz SZ-a, a da bi tužitelj mogao pokrenuti ovaj parnični postupak.

Uvidom u rješenje ovog suda poslovni broj 2 St-1081/16-78 proizlazi da je stečajni upravitelj u stečajnom postupku nad tuženikom osporio ovdje utuženu tražbinu tužitelja, te da je, povodom izjavljenog osporavanja, stečajni sud u točki IV. navedenog rješenja uputio tužitelja na pokretanje parnice radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine. Pritom je za naglasiti da je tužitelj tražbinu

prijavio 29. ožujka 2017. na propisanom obrascu i to u neto iznosu od 9.000,00 kn, a na ime nagrade za rad u nadzornom odboru.

Uvidom u izvadak iz evidencije e-Spis proizlazi da je naprijed navedeno rješenje objavljeno na e-Oglasnoj ploči 9. svibnja 2017., pa se ima smatrati da je tužitelju uručeno 17. svibnja 2017. S obzirom na rok za žalbu od 8 dana, te činjenicu da je tužba podnesena preporučenom poštanskom pošiljkom dana 1. lipnja 2017. zaključiti je da je tužitelj postupio u skladu s odredbom čl. 267. st. 1. i 2. SZ-a te da je tužbu podnio u zakonskom roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja kojim je upućen na pokretanje parnice, sve s obzirom da je rješenje postalo pravomoćno 26. svibnja 2017.

U odnosu na osnovanost tužbenog zahtjeva, najprije je za istaknuti da prema navodima tužitelja proizlazi da se sporna tražbina odnosi na razdoblje 2016. (4.000,00 kn), 2015. (3.000,00 kn) i 2014. (1.000,00 kn).

S obzirom na te navode ukazati je da se tuženikov prigovor zastare ukazuje neosnovanim. Naime, odredbama ZTD-a nije propisan poseban zastarni rok, pa se u odnosu na zastaru zahtjeva tužiteljice ima primijeniti opći zastarni rok iz čl. 225. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05 i 48/08, dalje ZOO), odnosno rok od 5 godina.

Kako iz priloženih isprava proizlazi da je tuženik obračunavao obveze prema članovima nadzornog odbora krajem kalendarske godine za tekuću godinu, to sud zaključuje da nisu zastarjela ovdje utužena potraživanja tužitelja, jer je tijekom zastarijevanja prekinut prijavom tražbine u stečajnom postupku.

Iz iskaza svjedokinje Senke Gašparov, zaposlenice tuženika do 2013. proizlazi da je tužitelj bio član nadzornog odbora, da je naknada članovima od 2010. do 19. kolovoza 2013. iznosila 4.000,00 kn godišnje, a od 19. kolovoza 2013. pa nadalje 1.000,00 kn po održanoj sjednici, s tim da je isplata ovisila jesu li članovi nadzornog odbora doista pristupili pojedinoj sjednici, a radi čega da se vodila i evidencija prisutnosti. Svjedokinja navodi da je upravo ona na kraju svake godine sačinjavala popis održanih sjednica i članova koji su im prisustvovali, te bi taj popis uz potpis direktora dostavljala računovodstvu društva radi isplate.

U bitnom, navode ove svjedokinje potvrđuje i svjedok Ivo Dean, i to u dijelu koji se odnosi na članstvo i način rada nadzornog odbora.

I sam tužitelj u svom iskazu potvrđuje da je bio član nadzornog odbora tuženika od 2014. do otvaranja stečajnog postupka, da je naknada članovima nadzornog odbora isplaćivana po prisustvu na pojedinoj sjednici iako ne zna koliki je bio propisani iznos, a da mu tuženik nije isplatio niti jednu naknadu. Također da je evidenciju prisustva pretežno vodila svjedokinja Senka Gašparov, a nakon nje pravnica za koju zna samo da se zove Ines.

U odnosu na odlučne činjenice stečajni upravitelj tuženika u svom iskazu navodi da nema detaljnijeg saznanja, odnosno da sve što zna o zahtjevu tužitelja proizlazi iz isprava u koje je uvid izvršio u ovom predmetu.

Iz priloženih odluka o visini nagrade za rad članova nadzornog odbora (list spisa 11. do 12. i 99. do 100.) proizlazi da bi glavna skupština tuženika donijela odluku prema kojoj bi naknada za rad članovima nadzornog odbora od 1. siječnja 2010. do 19. kolovoza 2013. iznosila 4.000,00 kn

godišnje, a od 19. kolovoza 2013. pa nadalje u iznosu od 1.000,00 kn po sjednici odbora i ovisno o stvarnom trošku što znači da se na tužiteljevu naknadu ima primijeniti odluka od 19. kolovoza 2013. s obzirom da je on bio član nadzornog odbora tuženika samo u razdoblju nakon stupanja na snagu te odluke.

Postojanje ovakvih odluka potvrdila je i svjedokinja Gašparov, a djelomično i sam tužitelj u svom iskazu.

Tijekom postupka tužitelj je dostavio i isprave iz kojih je sud utvrdio visinu naknade, konkretno, naloge za knjiženje obveza prema članovima nadzornog odbora koji su nalozi dostavljani računovodstvu potpisani od strane direktora društva, te zapisnike sa sjednica nadzornog odbora iz spornog razdoblja.

Vezano uz navedene isprave, naglasiti je da je dio tih isprava dostavio sam tužitelj, a nakon što je tuženik osporio njihovu vjerodostojnost, iste je isprave po pozivu suda od 18. siječnja 2018. (list spisa 95.) dostavila Nataša Ban, zakonska zastupnica tuženika do otvaranja stečaja.

Analizom pregledanih naloga računovodstvu te zapisnika sa sjednica nadzornog odbora proizlazi da su u 2014., nakon 23. lipnja te godine (kada je tužitelj postao član nadzornog odbora tuženika) održana sjednica dana 23. prosinca (zapisnik na listu spisa 90. i 124., 125.), a kojoj je sjednici tužitelj prisustvovao, slijedom čega mu temeljem odluke od 19. kolovoza 2013. pripada naknada u iznosu od 1.000,00 kn.

Tijekom 2015. godine, a prema sadržaju zapisnika održane su sjednice nadzornog odbora 15. svibnja (zapisnik na listu spisa 126. do 130.), 12. listopada (zapisnik na listu spisa 131. do 134.) i 18. prosinca (zapisnik na listu spisa 135. do 137.), a tužitelj je bio prisutan na sjednici od 15. svibnja i 12. listopada 2015., pa mu za 2015. pripada naknada od 2.000,00 kn. Pritom je za naglasiti da prema sadržaju zapisnika sa sjednice nadzornog odbora od 18. prosinca 2015. tužitelj nije nazočio sjednici, pa mu ne pripada naknada.

U odnosu na zapisnik sa sjednice od 15. svibnja 2014. za naglasiti je da je u uvodu tog zapisnika očito pogreškom u pisanju (na listu spisa 127.) navedeno da je sjednica održana 23. lipnja 2014., ali je iz evidencijskog broja zapisnika (list spisa 126.), te datuma na kraju zapisnika vidljivo da se on odnosi na sjednicu od 15. svibnja 2015.

Konačno, tijekom 2016. održane su sjednice nadzornog odbora 18. ožujka (zapisnik na listu spisa 77. i 138. do 139.), 29. travnja (zapisnik na listu spisa 78. i 140. do 142.), 30. lipnja (zapisnik na listu spisa 79. i 143. do 147.), 5. rujna (zapisnik na listu spisa 80. i 159.), 7. listopada (zapisnik na listu spisa 81. i 157. do 158.) i 27. prosinca (zapisnik na listu spisa 82. i 156.), a prema sadržaju zapisnika tužitelj je bio prisutan na sjednicama od 29. travnja, 30. lipnja, 5. rujna, 7. listopada i 27. prosinca. Međutim, prema sadržaju zapisnika od 18. ožujka 2016., tužitelj je na toj sjednici imenovan članom uprave društva na rok od mjesec dana, pa sjednici nadzornog odbora od 29. travnja 2016. nije prisustvovao kao član nadzornog odbora što proizlazi iz samog zapisnika s te sjednice (gdje je naveden u rubrici "sjednici još prisustvuju"), te činjenice da u evidencijama tuženika (list spisa 154.) nije navedena obveza isplate naknade tužitelju za tu sjednicu. Iz navedenog proizlazi da mu za 2016. pripada naknada za rad u nadzornom odboru u iznosu od 4.000,00 kn.

Dakle, s obzirom na navedeno, a cijeneći odredbu čl. 269. st. 1. ZTD-a, te odluke glavne skupštine tuženika o načinu utvrđenja visine nagrade za rad članovima nadzornog odbora sud smatra da je tužitelj dokazao osnovanost svoje tražbine u iznosu od 7.000,00 kn, a kako to proizlazi iz provedenog dokaznog postupka.

Pritom je za naglasiti da je evidencija iz zapisnika sa sjednica nadzornog odbora samo djelomično usklađena s nalogima za obračun naknade koje je uprava društva dostavljala računovodstvu tuženika te priloženim evidencijama tuženika, (posebno u odnosu na 2015. i 2016.) barem u dijelu koji se odnosi na tužitelja. Međutim, sud je, nakon 19. kolovoza 2013. temeljnim dokazom u prilog tvrdnji tužitelja smatrao zapisnike sa sjednica nadzornog odbora iz kojih proizlazi da je nakon navedene odluke o načinu obračuna nagrade članovima nadzornog odbora tužitelj bio prisutan na ukupno 7 sjednica nadzornog odbora pa je učinio osnovanim svoje potraživanje u ukupnom iznosu od 7.000,00 kn, s obzirom na odluku glavne skupštine društva od 19. kolovoza 2013.

Dakle, tijekom postupka tužitelj je učinio osnovanom svoju tražbinu u iznosu od 7.000,00 kn, a koja tražbina spada u drugi viši isplatni red, pa je u tom dijelu sud prihvatio njegov tužbeni zahtjev, kao u točki 1. izreke presude.

Za iznos od 2.000,00 kn, sud je cijeneći provedene dokaze i pravilo o teretu dokazivanja odbio njegov tužbeni zahtjev smatrajući da iz provedenih dokaza ne proizlazi osnovanost dijela njegove tražbine u navedenom iznosu.

Konačno, a u pogledu provedenog dokaznog postupka, za naglasiti je da stečajni upravitelj zahtjev tužitelja osporava isključivo tvrdnjom da ne posjeduje relevantnu dokumentaciju, te da mu je zakonska zastupnica tuženika do otvaranja stečajnog postupka odbija predati. Međutim, na zahtjev suda, Nataša Ban, ranija direktorica tuženika dostavila je sudu traženu dokumentaciju, pa se logično nameće pitanje je li stečajni upravitelj poduzeo sve radnje da bi preuzeo dokumentaciju koja mu je nužna za vođenje stečajnog postupka.

Odluka o parničnom trošku donesena je primjenom odredbe 154. st. 3. i čl. 155. ZPP-a smatrajući da tužitelj ima pravo na naknadu parničnog troška razmjerno uspjehu u postupku (dosuđeno mu je 77,77% zahtjeva).

Prema priloženom troškovniku i cijeneći vrijednost predmeta spora sud smatra da tužitelj ima pravo na naknadu parničnog troška zastupanja po punomoćniku iz reda odvjetnika i to za sastav tužbe u iznosu od 750, 00 kn uvećano za PDV prema Tbr. 7. st. 1. Tarife o nagradama i naknadi troška za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, dalje Tarifa), te trošak pristupa na ročišta od 14. studenog 2017., 18. siječnja, 23. ožujka i 11. svibnja 2018. svaka radnja u iznosu od 750,00 kn uvećano za PDV prema Tbr. 9. st. 1. Tarife, pa ukupan trošak tužitelja s osnove zastupanja po punomoćniku iz reda odvjetnika iznosi 4.687,50 kn. Ovom iznosu treba dodati trošak sudske pristojbe na presudu od 400,00 kn pa tužitelj ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka od 5.087,50 kn. Razmjerno uspjehu u postupku, dakle, trebalo mu je dosuditi naknadu parničnih troškova u iznosu od 3.956,94 kn, kao u točki 3. izreke.

Protivno tome, a s obzirom na tuženikov uspjeh u parnici, trebalo je odbiti tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 1.130,56 kn.

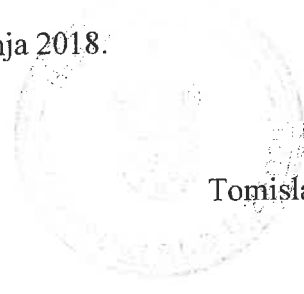
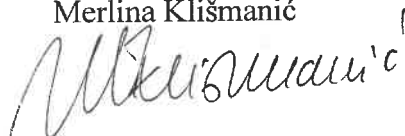

U odnosu na troškove parničnog postupka, za naglasiti je da je i tuženik zatražio njihovu naknadu i to u iznosu od 600,00 kn na ime putnog troška za pristup na četiri ročišta za glavnu raspravu. Međutim, kako tuženik ničim nije dokazao da je za njega nastao trošak upravo u zatraženom iznosu i sa spomenute osnove to je sud odbio njegov zahtjev za naknadu parničnih troškova, jer, osim za njihovo prihvaćanje, ne postoji niti osnova da bi se oni stavili u prijeboj s troškovima tužitelja, sve s obzirom na činjenicu da su obje stranke djelomično uspjele sa svojim zahtjevom.

Radi izloženog odlučeno je kao u izreci.

U Zadru, 15. lipnja 2018.

Za točnost otpravka – ovlaštena službenica
Merlina Klišmanić

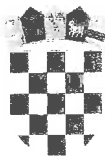

Sudac
Tomislav Jurlina, v. r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude može se podnijeti žalba Visokom trgovačkom sudu RH u roku od 8 dana od dana dostave, putem ovog suda u tri primjerka.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 6 Pž-5026/2018-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, Božene Zajec, suca izvijestitelja, i Mirne Maržić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja JOSIPA HULJEVA, OIB 79134386952, Šibenik, Bože Peričića 3a, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Rude, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Rude i partneri d.o.o., Šibenik, Stjepana Radića 6, protiv tuženika RIVIJERA d.d. u stečaju, OIB 04184053283, Šibenik, Vladimira Nazora 53, kojeg zastupa stečajni upravitelj Ivica Matas, Šibenik, Put Gimnazije 55, radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine odlučujući o tužnikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-134/2017-16 od 15. lipnja 2018., 12. prosinca 2018.

presudio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-134/2017-16 od 15. lipnja 2018. u pobijanim točkama 1. i 3. njezine izreke.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-134/2017-16 od 15. lipnja 2018. suđeno je:

„1. Utvrđuje se da u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zadru pod poslovnim brojem St-1081/16 nad tuženikom RIVIJERA d.d. u stečaju, OIB: 04184053283, Šibenik, Vladimira Nazora 53, postoji osnovana tražbina drugog višeg isplatnog reda tužitelja JOSIPA HULJEVA, OIB: 79134386952, Šibenik, Bože Peričića 34, u iznosu od 7.000,00 kn, a koja tražbina je neosnovano osporena od strane stečajnog upravitelja.

2. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi: „Utvrđuje se da u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zadru pod poslovnim brojem St-1081/16 nad tuženikom RIVIJERA d.d. u stečaju, OIB: 04184053283, Šibenik, Vladimira Nazora 53, postoji osnovana tražbina drugog višeg isplatnog reda tužitelja JOSIPA HULJEVA, OIB: 79134386952, Šibenik, Bože Peričića 34, u iznosu od 2.000,00 kn, a koja tražbina je neosnovano osporena od strane stečajnog upravitelja.“

3. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 3.956,94 kn sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 15. lipnja 2018. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja

kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

4. U preostalom dijelu, za iznos od 1.130,56 kn s pripadajućim zateznim kamatama, tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška odbija se kao neosnovan.

5. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 600,00 kn.“

Tako je presudio prvostupanjski sud prema odredbi čl. 269. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 105/11, 152/11, 111/12, 68/13 i 110/15; dalje: ZTD) i odluke glavne skupštine tuženika o načinu utvrđivanja visine nagrade za rad članovima nadzornog odbora, utvrdivši da je tužitelj dokazao osnovanost svoje tražbine u iznosu od 7.000,00 kn koja se odnosi na naknadu za rad člana nadzornog odbora. Za iznos od 2.000,00 kn odbio je tužbeni zahtjev primjenom pravila o teretu dokazivanja prema odredbi čl. 219. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) jer iz izvedenih dokaza ne proizlazi osnovanost dijela njegove tražbine u tom iznosu. Sukladno odredbi čl. 225. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO) tuženikov prigovor zastare ocijenio je neosnovanim, utvrdivši da se ima primijeniti opći zastarni rok od pet godina. U odnosu na osnovanost tužbenog zahtjeva, najprije treba istaknuti da prema navodima tužitelja proizlazi da se sporna tražbina odnosi na razdoblje za 2016. godinu (4.000,00 kn), 2015. godinu (3.000,00 kn) i 2014. godinu (1.000,00 kn). Odluku o parničnom trošku donio je primjenom odredbe čl. 154. st. 3. i čl. 155. ZPP-a i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14 i 118/14; dalje: Tarifa).

Protiv točaka 1. i 3. izreke presude žalbu je podnio tuženik zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da ovaj sud preinači prvostupanjsku presudu u smislu žalbenih navoda, a podredno da pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazlažući svoju žalbu, tuženik je u bitnom ponovio prijašnje tvrdnje; da osnovanost tražbine ne proizlazi iz prijave tražbine, jer da stečajnom upravitelju nije dostavljena cjelokupna dokumentacija uz prijavu tražbine niti je moguće utvrditi jesu li knjigovodstvene isprave koje su predane u postupku uredno evidentirane u poslovnim knjigama stečajnog dužnika, niti je moguće izvesti knjigovodstveno vještačenje, jer se veći dio isprava nalazi u posjedu Nataše Ban ranije tuženikove zakonske zastupnice do otvaranja stečajnog postupka. Smatra da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer su razlozi presude proturječni i nisu razumljivi te se presuda ne može ispitati.

Tužitelj nije odgovorio na tuženikovu žalbu.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je prvostupanjska presuda pravilna i zakonita.

U postupanju prvostupanjskog suda koje je prethodilo donošenju pobijane presude, kao niti u pobijanoj odluci, ovaj sud ne nalazi bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje pazi po službenoj dužnosti. Suprotno tuženikovim tvrdnjama prvostupanjska presuda nema nedostataka zbog kojih ju ne bi bilo moguće ispitati, jer sadrži valjane razloge o odlučnim činjenicama. Razlozi pobijane presude su jasni i u potpunoj suglasnosti s ispravama i spisu, kao i sa sadržajem zapisnika.

Predmet tužbenog zahtjeva je utvrđenje osnovanosti tražbine tužitelja u iznosu od 9.000,00 kn, a koja proizlazi s osnove nagrade za rad članova nadzornog odbora tuženika koja je prijavljena i osporena u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom pred prvostupanjskim sudom pod poslovnim brojem St-1081/16-78. Prijava tražbine temelji se na zahtjevu za priznavanje naknade tužitelju za rad u tuženikovom nadzornom odboru. Iz obrazloženja pobijane presude, (prema navodima tužitelja) razvidno je da se sporna tražbina odnosi na razdoblje za 2016. godinu (4.000,00 kn), 2015. godinu (3.000,00 kn) i 2014. godinu (1.000,00 kn).

U odnosu na nagradu za rad u nadzornom odboru, prvostupanjski sud pravilno zaključuje o primjeni materijalnog prava i to. odredbe čl. 269. ZTD-a, koja propisuje da se članovima nadzornog odbora može za njihov rad platiti naknada koja se može odrediti i sudjelovanjem člana odbora u dobiti društva. Naknada se određuje statutom, a može je odobriti glavna skupština društva. Naknada mora biti primjerena poslovima koje obavlja član odbora i stanju društva. Ako je naknada određena statutom, glavna skupština može većinom glasova donijeti odluku o izmjeni statuta kojom se ta naknada smanjuje. Stavkom 2. istog članka regulirano je pitanje naknade članovima prvog nadzornog odbora, te se prema izvatku iz sudskog registra za tuženika ne primjenjuje u konkretnom slučaju.

Slijedom te zakonske odredbe pravilno prvostupanjski sud utvrđuje da su odlučne činjenice je li tužitelj, prije otvaranja stečaja, bio član nadzornog odbora tuženika, je li i u kojem iznosu bila određena naknada za članove nadzornog odbora te ukoliko jest je li tuženik izvršio svoju obvezu isplate nagrade o dospijeću.

U postupku je utvrđeno: da tuženik ne spori činjenicu da je tužitelj bio član nadzornog odbora tuženika,—da iz iskaza tužitelja te povijesnog izvotka iz sudskog registra proizlazi da je tužitelj bio član nadzornog odbora tuženika do otvaranja stečajnog postupka.

Pravilno je prvostupanjski sud prije ocjene osnovanosti tužbenog zahtjeva utvrdio da su ispunjene pretpostavke u smislu odredbe čl. 267. st. 1. i 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) za pokretanje parnice radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine, koja se temelji na pravu na isplatu naknade na članstvo u nadzornom odboru te pravodobnosti tužbe u smislu čl. 12. SZ-a. Nakon provedenog dokaznog postupka ocjenom isprava u spisu (zapisnika sa sjednica nadzornog odbora, odluka o visini nagrade za rad članova nadzornog odbora), analizom pregledanih naloga računovodstvu te zapisnika sa sjednica nadzornog odbora i iskaza svjedoka, pravilno je prvostupanjski sud utvrdio osnovanom tužiteljevu tražbinu drugog višeg isplatnog reda u dijelu iznosa od 7.000,00 kn kao u točke I. izreke presude u odnosu na koja utvrđenja je prvostupanjski sud iznio valjane razloge koje u cijelosti prihvaća i ovaj sud, a glede tuženikovih navoda u okviru žalbenih razloga pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog

prava treba reći da ovaj sud u cijelosti prihvća razloge prvostupanske presude pa se temeljem odredbe čl. 375. st. 5. ZPP-a, tuženik upućuje na te razloge kako bi se izbjeglo nepotrebno ponavljanje.

Slijedom toga, a suprotno navodima žalbe prvostupanski sud je dao razloge o svim odlučnim činjenicama, a koji razlozi su jasni i neproturječni, te ne postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava i zapisnika, pa je presudu moguće ispitati, a zbog čega nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

Zakonita je i odluka o troškovima postupka, kako po osnovi (čl. 154. st. 3. ZPP-a), tako i po visini (čl. 155. ZPP-a). Prvostupanski sud je pravilno odlučio o naknadi parničnog troška i svoju odluku valjano obrazložio navodeći sve parnične radnje koje je priznao naknaditi, njihovu visinu i pravnu osnovu, razmjerno uspjehu stranaka u postupku.

Slijedom navedenog, tuženik žalbenim navodima nije doveo u pitanje zakonitost prvostupanske presude u pobijanim točkama (1. i 3. izreke), pa je odbijena njegova žalbe, te je prvostupanska presuda u pobijanom dijelu potvrđena (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

Zagreb, 12. prosinca 2018.

Predsjednica vijeća
Jagoda Crnokrak, v. r.

Za točnost isprave – ovlašteni službenik
Brankica Curman

